

HORARIS I ALTRES INFORMACIONS

L'ESGLÉSIA ÉS OBERTA

De dilluns a divendres, feiners, de 9 a 14 i de 16 a 20
Dissabtes, de 9 a 13 i de 17 a 20
Diumenges i festius, de 10 a 13.45 i de 17.30 a 20
Despatx: de dilluns a divendres, de 10 a 13 i de 17.30 a 20

MISSES

Diumenges i festius de precepte: 11, 12*, 13*, 18 i 19*
Festius no de precepte: 11, 12*, 18 i 19*
Dilluns a dissabte: 10*, 12, 18 i 19*
El tercer dissabte, a les 11, Missa en llatí
(* En castellà)

EXPOSICIÓ I ADORACIÓ DEL SANTÍSSIM

Els dijous i els primers divendres de mes, després de la Missa de les 18, fins a les 19.30

RECESSOS DEL MES

Dones

3er Dimarts, dia 15, de 10.30 a 12
3er Dimarts, dia 15, de 16.30 a 18
3er Divendres, dia 18, de 19.30 a 21
3er Diumenge, dia 20, de 10.15 a 12

Homes

1er Dilluns, 7, de 19.30 a 21
2^{on} Dilluns, dia 14, de 19.30 a 21
3er Dimarts, dia 15, de 14.15 a 15.45
3er Dijous, dia 17, de 14.15 a 15.45

ABSÈNCIES

Mn. Marcé, del 12 al 18 | Mn. Esteruelas, el 14

**DIA 23, A LES 19 HORES, MISSA D'ANIVERSARI DEL TRASPÀS
DEL BISBE ÀLVARO DEL PORTILLO, PRELAT DE L'OPUS DEI**

CURSOS DE RECÉS QUARESMALS OBERTS

Per a dones: del 5 al 7 d'abril de 10.30 a 12 i de 16.30 a 18
Predicat per Mn. Enric Cases
Per a homes: del 14 al 16 d'abril, de 11 a 13.30 i de 16.30 a 18

CURS: EL MATRIMONI EN ELS ANYS DE LA MADURESA

Dirigit a senyores. Els dimecres, del 9 de març al 13 d'abril, a les 19 hores.

VIACRUCIS

Tots els divendres de Quaresma a les 18.30

Montalegre

Full informatiu
Març 2011

Calendari litúrgic

6 Diumenge IX durant l'any
9 Dimecres de Cendra
13 Diumenge I de Quaresma
19 Sant Josep, espòs de la Verge
Maria
20 Diumenge II de Quaresma
25 L'Anunciació del Senyor
27 Diumenge III de Quaresma

LES ALTRES VÍCTIMES DE L'AVORTAMENT

Repetidament el Papa Benet XVI, ha recordat la doctrina de l'Església sobre el dret a la vida de totes les persones, i ha insistit en la perversitat de les pràctiques abortives que són un veritable "atemptat contra la pau", que sembla les nostres societats de tantes morts innocents.

Normalment en referir-nos a l'avortament ens centrem, lògicament, en la principal víctima, és a dir, el nen o nena que és extirpat del si de la mare. Però hi ha també altres víctimes d'aquestes pràctiques, a les quals convé prestar molta atenció.

De vegades els sacerdots, en l'acompliment de la nostra tasca pastoral hem de parlar amb dones que han estat sotmeses a una "interrupció voluntària de l'embaràs", nom que amaga la realitat més crua: l'avortament provocat. Amb molta freqüència han arribat a aquesta situació empeses per l'ambient i després de converses amb "professionals" que els han presentat l'avortament com la millor i potser l'única solució per a la seva situació.

Després de la intervenció, amb el pas del temps, de vegades d'anys, han començat a aparèixer els símptomes del trauma profundíssim que va suposar aquella "interrupció voluntària de l'embaràs". Vènen patint, danyades, dolgudes, de vegades molt deprimides...

Ara ja ho tenen clar. No, no és una cosa innòcua, no és una operació més, semblant a l'extirpació de l'apèndix, allò que hi havia al seu interior era "el seu fill" o "la seva filla", i puja a la superfície de la consciència, cada vegada amb més força la idea clara: consentir que el matessin.

Hem sentit molts laments, hem vist moltes llàgrimes de dones que si ara poguessin ho reconsiderarien tot una altra vegada, tornarien enrere en el temps. Dones que, amb horror recorden aquells consells inics: no és res, no passa res, no te n'adonaràs ... i a aquells metges i infermeres que són els responsables del seu dolor més profund.

Moltes, no totes, van ser sotmeses a una pressió inhumana per part dels professionals, de la família, de les amistats que "volien el seu bé". Però ara han de patir soles les conseqüències duríssimes d'aquella decisió errònia a la qual van ser empeses.

Tenim obligació d'ajudar, comprendre-les, donar-les suport... I de reclamar a les autoritats corresponents que no s'oblidin de que moltes dones que han avortat pateixen traumes irreparables, i han de suportar danys psicològics gravíssims. La llei de l'avortament, a més de ser letal per al no nascut, és també enormement perjudicial per a la dona. Una societat que és capaç de legislar amb extraordinària energia sobre el tema del tabac, amb la sana intenció de preservar la salut de la població (és aquesta l'intenció o és més bé els diners que costen les malalties respiratòries a l'erari públic?), sorprèn que permeti una llei de conseqüències tan funestes. Es tracta evidentment d'una llei que és injusta i inhumana.

Església de Santa Maria de Montalegre
Valldonzella, 13 / Montalegre, 7. 08001 Barcelona. Tel. 93 301 43 47
www.montalegre.org
e-mail: montalegre@montalegre.org

SOBRE EL SERVENT DE DÉU JOSÉ MARÍA HERNÁNDEZ GARNICA

Malaltia y mort

L'any 1972, a finals de gener, Don José María va arribar a Pamplona per ser tractat de problemes a la gola. Cada vegada li costava més la deglució dels aliments i la pronunciació d'algunes paraules. L'exploració a què va ser sotmès va mostrar paràlisi de part de la llengua. Van començar els estudis i proves per esbrinar la causa.

A Pamplona, D. José María es va ficar de ple en la vida del seu centre. Els va ajudar a viure de manera pràctica la pobresa i el bon gust en el manteniment de la casa. Per exemple, va suggerir millores en la decoració: des de fer un Via Crucis per l'Oratori amb uns retalls de llistons que van sobrar d'un altre treball, fins a buscar amb deteniment unes cadires que s'havien de comprar per al menjador.

D. José María, al final de la seva vida, com des del començament del seu lliurament al Senyor, s'exigia molt. El seu caràcter -fort, serè, racional- el portava a no cedir a la comoditat d'emprar més temps del degut en fer una cosa. A tots els que convivien amb ell, els sorprenia la seva rapidesa en llegir el diari mentre esmorçava, resumia les notícies i amb accent castís madrileny afegia: "Al treball!".

Mentrestant, la malaltia seguia el seu curs. Com que tenia paralizada gran part de la llengua, solia prendre farinetes i líquids, i buscava el mitjà d'evitar treball als que s'ocupaven de preparar aquests aliments. Procurava menjar el que li posaven, encara que cada vegada li resultava més dolorós. Una vegada, el que l'acompanyava va notar que D. José María li estava produint fort mal al pas del menjar. Amb dissimulació va procurar posar-li menys quantitat de puré al plat. D. José María es va adonar de seguida i, somrient, li va dir que li servís tot mentre afegia que hi havia moltes coses per les quals oferir aquelles molèsties.

Mentre va poder, celebrà la santa Missa, amb tota la unció possible. La seva pietat en aquells dies atreia i estimulava. Es quedà ben gravat en l'ànima de tots, la seva manera d'adorar després de la Consagració.

En aquest temps, continuava al corrent de les necessitats dels països d'Europa i de la tasca que s'hi realitzava. En una carta al Consiliari de l'Opus Dei a Holanda escrivia: "L'alegria en escoltar les bones notícies d'Holanda és immensa. Ja es veu que s'ha començat a trencar el foc i és qüestió d'insistir, no

desistir i seguir demanant al Senyor, per intercessió de la Verge, que conservi el nostre esperit i la família seguirà creixent. Les notícies d'Utrecht són estupendes. Tenir un nou lloc -en una altre ciutat- on posar el peu és un al·licient enorme. Ja suposo que com tot creixement implica problemes però, com el Pare ens diu, no hi ha roses sense espines. Jo encomano cada dia la vostra tasca i tots vosaltres "

D. José María va passar unes setmanes estabilitzat, amb certa millora. El 13 de setembre es va fer una biòpsia i es va comprovar l'existència d'un carcinoma de cèl·lules escamoses amb un grau moderat de diferenciació.

Quan se li va comunicar el diagnòstic definitiu i les possibilitats de tractament, D. José María va rebre amb molta serenitat tota la informació. En aquests dies, va rebre unes lletres de sant Josepmaria: "He rebut la teva última carta i li he donat moltes gràcies al Senyor per aquest nou diagnòstic, que em fa demanar encara amb més insistència la teva curació al Senyor i a la nostra Beneïda Mare. Agraeixo també a la Santíssima Verge la pau i l'abandó que vol mantenir en la teva ànima. Segueix així, fill meu, que les teves molèsties són clam de pregària a Jesucrist nostre Senyor per aquesta Santa Església seva ".

Del llibre Obrint horitzons

Fama de santedat

Escric un favor que una companya de treball ha rebut del Dr. José María. El seu marit porta vuit mesos a l'atur, tenen dos nens i la situació els preocupava molt. Ahir li vaig donar una estampa i una altra per al seu marit, que tenia una entrevista de feina a la tarda. Era l'última d'un procés de selecció; encara que ell hi anava preparat, temien que no encaixés bé amb la persona que l'entrevistava, ja que era coreà.

Em va explicar que ho va demanar al Dr. José María, perquè l'estampa parla de com "estendre a diversos llocs del món..." que l'acceptessin. Aquest matí l'han trucat per dir-li que comença a treballar la setmana vinent. Molt agraïda a Déu per aquest favor.

P. M.
(Full informatiu, 4)

Oració per a la devoció privada

Senyor, Déu nostre, que heu volgut comptar amb el vostre servent José María, sacerdot, per estendre en diversos llocs del món la crida a santificar-se en la vida ordinària, ajudeu-me a seguir Jesucrist i a tractar-lo en les meves ocupacions quotidianes, per dur l'alegria de la vocació cristiana a altres moltes ànimes. Glorifiqueu el vostre servent José María i concediu-me, per la seva intercessió, el favor que us demano... (demani's). Així sia.